

Andulce z béčka

1. (Tak) stránky čítanky chci si založit tvými copánky,
[: spíš než na Temno myslím na lásku, promiň, Jirásku. :]
2. Stránky fyziky chci si založit tvými culíky,
[: v spojených nádobách myšlenky nekalé, promiň, Pascale. :]
3. Stránky chemie proud tvých vlasů snadno mi zakryje,
[: vadiš mi ve vzorcích, ztrácejí logiku, Lomonosíku. :]
- 4.=1.

Archimedes

1. Filosofem člověk se stane,
jen když to dělá fortelně,
mně vám to jde nejlíp ve vaně,
mně to jde nejlíp v koupelně.
- R: Když vana přetéká, volám "heuréka!"
a šplouchám jako malý děcko,
když vana přetéká, volám "heuréka!",
a koukat bude celý Řecko,
jak se dělá věda ve vaně u Archiméda.
2. Formulovat složité teze
je základ filosofie,
většinou chlap do vany leze
s tím, že se jenom umyje.
- R:

Chůze

Bratři Ebenové / Karel Plíhal

- Dmi7 G6**
1. Rupla se mnou moje společenská příčka,
Dmi7 G6
je to mimo jiné pěkná slovní hříčka,
Cmi7 F6 Cmi7
kúži ze mě zatím ještě nikdo nestáh',
F6 Cmi7 F6 Cmi7
tak se učím chodit po vedlejších cestách.
- F D# Bb F D# Bb**
*: Jen co noha nohu mine, jen co noha nohu mine.
F D# Bb
R: Jen co noha nohu mine, pomalá chůze,
F Bb
je to zdravý a není to těžký,
F D# Bb
jen co noha nohu mine, pomalá chůze,
F Bb
ode dneška budu chodit pěšky.
- R:
C Dmi Gmi7 C
X: Konečně - co by ne, všechno bude jiné,
Gmi7 F Bb C
jen co noha nohu, jen co noha nohu mine.
- R:
2. Naposled se vyspím v povlečení čistém,
z počítače mažu operační systém,
jedničky se tiše mění v nuly,
něco už jsem splatil, ostatní mi prominuli.
- *:
R: 2x
X:
R: 3x ...

Čert

- F C Dmi Bb C**
1. Když má čert smutek, když má čert splín,
C/E F C/E Dmi F/C G/H G
když, na co sáhne, vždycky trefí vedle,
C Dmi G/H G F/A C
když má čert smutek, když má čert splín,
C/E F C/E Dmi F/C G/H G F F/A
tak nechce se mu ani bleble, ani blebleble,
Bb F/A Gmi7 Bb/C F Bb F
ani bleblebleble udělat, když má splín.
2. Když má čert smutek, když má čert splín
a když ho ještě navíc hrozně bolí škeble,
když má čert smutek, když má čert splín,
tak nechce se mu ani bleble, ani blebleble,
ani bleblebleble udělat, když má splín.
3. Když má čert smutek, když má čert splín
a když mu nefungujou basy ani treble,
když má čert smutek, když má čert splín,
tak nechce se mu ani bleble, ani blebleble,
ani bleblebleble udělat, když má splín.

Hotely

- C F Bb Eb F**
1. V hotelové recepci jsou dlaždice,
C F Bb Eb F
každou chvíli chce tam někdo vraždit se.
G F G F G
Když přijede zájezd sebevrahů,
G F G Ab Bb Ab Bb
pár se jich hned sveze na podlahu.
Recepční má pěkný fofr na place,
dřív než umřou, musí všichni zapsat se.
2. Hotel Palace stojí v městě Ostravě,
hosti skáčou do světlíku po hlavě.
Z lustru svítí pětadvacet wattů,
kdo si už se shání po špagátu.
V pokoji je roztomilé příšeří,
než to skončíš, vytáhni klíč ze dveří.
3. Hotelový pokoj každý nestese,
na posteli válí se tu deprese.
Zatím co se dole v parku zpívá,
v pokojích už chrastí sedativa.
Ať jsi tuhej vleže nebo vestoje,
do dvanácti vyklidíte z pokoje.
4. Každý hotel má své pevné zvyklosti,
hosty, co je nectí, hotel vyhostí.
Jestli ztrácíš sám nad sebou vládu,
pravdu najdeš v hotelovém řádu.
Ve třech jazycích ji tam máš napsanou,
žily podřezávejte si nad vanou.

Já na tom dělám

(orig B dur + kapo I.)

- A D G A**
1. Už to mělo být, ono to není,
F G
no to je nadělení, no to je nadělení,
už jsem to měl mít, do bot mi teče,
snad dneska večer, snad dneska...
- A D**
R: Já na tom dělám, já na tom makám,
F G
už na tom dělám třetí den a ono ne a ne a ne.
Já na tom dělám, já na tom makám,
už na tom sedím přes týden a ono ne a ne a ne.
2. A z ničeho nic telefon zvoní,
to budou oni, no to budou oni.
Zkus jim něco říct, že tady nejsem,
že jsem šel se psem, že jim zavolám.
- R:
3. Někdo zaklepal u našich dveří,
ňáký frajeři, divný frajeři.
Jestli můžou dál, jenom na chvíli,
že by si rádi promluvili - o samotě.
- R:
- A D G A F G**
*: Dělám, makám...ne a ne a ne,
A D G A F G
: ne a ne a ne. :

Je to takové

1. Sedím tady v Praze, je mi tady dobře
všechno je tu supér, všechno je tu cool.
Když se někdo sjeďe, druhěj řekne helé,
to mě taky beré, klidně si tu hul!

R: Je to takovéé,
takovéé...poklesléé,
je to takovéé,
éé...takovéé poklesléé.

2. Musíš aspoň trochu věďet, co máš dělat,
jestli, jak bych to řek, jestli chceš bejt in.
Když si vezmeš blbý boty, k tomu blbý
džíny, navrch blbej mobil, tak seš out!

R: Je to takovéé,
takovéé...éé...poklesléé,
je to takovéé,
pěknéé...takovéé poklesléé.

3. Nemoh bych bejt někďe, kde se nic nedějí,
kde to neswingujé, takovej ten klid.
Proto sedím v Praze, tady to fakt žijé,
až mi z toho hrabé, zkus to pochopit.

R: Je to takovéé....pražskéé,
takovéé poklesléé,
je to takovéé...pěknéé,
takovéé pěknéé pražskéé a poklesléé.

Jak to dělaj' kosmonauti

1. ^C Dneska jsem se u snídane zase ^F dusil, ^G ^F ^C ^F ^G ^F
^C bylo ^F náký suchý ^G těsto - já vám ^F zkusil, ^C ^F ^G
někdo ^{Ami} kleje, a tím ^D hřeší ^C proti Bohu,
^F ^G ^C ^F ^G
já však hledím na oblohu.
- *: ^F Jak to dělaj', no řekněte mi,
^C ^F ^G ^A
jak to dělaj' kosmonauti?
- X: ^D Všude samý ^C monitory, budíky a stopky,
^G ^C ^D
a mezi tím ^C poletujou v kabině ty droby,
ať mi nikdo ^G neříká, že to tam takhle ^{Bb} chodí,
to by měli pěkněj ^C bordel v tý kosmický lodi.
- R: (Ale) jak to ^C dělaj', no řekněte mi,
^C ^F ^G ^F
jak to dělaj' kosmonauti,
^{Gmi} ^F ^{Bb} ^C
vím, co dělaj' pionýři, vím, co dělaj' skauti,
^{Dmi} ^C ^G
ale jak to dělaj kosmonauti?
2. Tuhle mi zas moje žena hnula žlučí:
mačkat pastu od konce se nenaučí,
tak jsem aspoň na chvíličku vypad' z bytu,
a hned jsem byl na orbitu.
- *:
- X: Co když ti daj' do posádky nákou tetu,
čumíš na ni vod obletu do obletu,
navíc: praštit dveřma, to tam taky nejde,
to bys musel do skafandru, a to tě to přeje.
- R:
3. Existuje jedna místnost v každým bytě,
kde je člověk v absolutní intimitě,
spousta lidí, pokud já vím, tam čte knížky,
já však hledím zas do výšky.
- *:
- X: Jestli mají v kombinéze nákej pytlík
nebo prostě něco, kam by to hned chytli,
v časopisech odborných se marně hrabu,
jako kdyby tyhle věci byly tabu.
- R:

Já se v tom nevyznám

R: [: Já se v tom **Dmi** nevyznám, já se v tom **Bb** neorientuju,
já se v tom **E A Dmi** neorientuju. :]

1. Už nevím, co je vpravo a co vlevo,
Dmi G9/D Gmi
F C A
kde má ta věc svou hlavu a kde střevo,
Dmi G9/D Gmi
F C A
už se mi třesou ruce, potím se čůrkem,
tohle je ještě horší než vojna s Turkem.

R:

2. Ke komu se mám přidat, když vyjdu z domu,
vždyť já bych rád zaplatil, jen vědět, komu,
komu se podřizovat a komu velet,
kdo asi půjde k moci, kdo do pr- ...

R: Říkám vám, že se v tom vůbec nevyznám
já se v tom neorientuju,
já se v tom nevyznám, já se v tom neorientuju,
já se v tom neorientuju.

K narozeninám

1. K narozeninám chtěl bych ti dát něco víc, než se obvykle dává,
G F
Emi7 Ami Ami/G
k narozeninám, ať se ti láska za roh neschovává,
F C/E Dmi F/G C
k narozeninám, ráno tě líbat a večer bozkávat k narozeninám.

2. Věžním hodinám zbývá teď oddělit poslední chvíle a chvíličky,
k narozeninám, ke stisku napřáhnout zlacený ručičky,
k narozeninám odkaž své trápení, slzy a slzičky věžním hodinám.

3. K narozeninám chtěl bych ti psát píseň z not, co se nevejdou na linky,
k narozeninám, nebraň se, když tě chci políbit na šminky
k narozeninám, naše rty o sebe zazvoní jak sklínky, k narozeninám.

4.=1. + k narozeninám, k narozeninám, k narozeninám ...

Keramická

1. Když je smutno malíři, pozve si modelky,
maluje jim profily, anfasy i celky,
děvčata jsou veselá s překrásnými těly,
malíři však pod štětcem pláčou akvarely.
2. Když je smutno sochaři, tak si vezme dláto,
formu z dřeva udělá, kdepak, nezvorá to,
pak si z kovu odlije nákou pěknou sošku,
jenomže je studená, teplá ani trošku.
3. Když je smutný keramik, to je jiná píseň,
ten si v peci zatopí a už netrápí se,
nejdřív spálí dopisy od své první lásky,
potom skripta z UMPRUMu, jsou jich čtyři svazky,
potom přijdou na řadu dva oddací listy,
pak monografie polského symbolisty,
z komína valí se kysličník uhličitý,
když hoří akryly, lepty a linoryty,
mezitím, co pálí veškeré svoje šaty,
opravují: jde o kysličník uhelnatý,
v peci oheň plápolá, umělec usíná,
když je smutný keramik, je to vždycky hlína.

Kravata č. 5

1. Než vyjdeš z domu, než cvaknou vrátka,
hod' ještě pohled, hod' do zrcátka,
jestli máš tvrdý puky a rysy,
jestli pod krkem to, co má viset, to, co má viset, visí.
2. Kravata tenká, ve vzorku zlato,
už nejsi v plenkách, už víš, jak na to,
kdo chce dokázat urvat pár frček,
musí si vázat, musí si svázat krček.
- R: Protože společenská smyčka, to je tvůj komplic,
zaškrtí slova, která jdou od plic,
ať se tvůj jazyk na chvíli postí,
vždyť přece míříš do společnosti,
zavaž a utáhni, zavaž a utáhni,
zavaž a utáhni, zavaž a utáhni.
3. Zrcadlo žádám denně o radu,
jaký mám uzel dát si pod bradu,
zda zakřiknutý či agresivní,
inteligentní, anebo radši pivní.
4. Do práce vážu, což není hloupé,
lodnický uzel - tam se to houpe,
až půjde o krk, mám ještě vždycky
v záloze uzlík, v záloze uzlík gordický.

R:

Lucie, ahoj

1. **G C D G C D**
Emi C D Hmi Emi C D (E)
už si mě vodiš na niti - to chlap cítí.

2. Tužka mi vypadla z ruky, píše teď písmenek shluky,
situace má je hrozná - to chlap pozná.

A Dmaj7 E A Dmaj7 E
R: Pochop funkce mého těla, přece jsi to taky měla
C#mi F#mi D E
v knížce z biologie,
A Dmaj7 E A Dmaj7 E
všechny básně ze šuplíku směstnal jsem ti do výkřiku:
A D G A7 D G C G A7 D
Lucie, ahoj - ahoj, Lucie! Lucie, ahoj - ahoj, Lucie!

3. Až jednou na moje rýmy tvoje psaní odpoví mi,
jistě mě za srdce chytí - to chlap cítí.

4. Třeba jsem tvá jehla v seně, napiš mi doporučeně,
můžeš mi lhát, až se práší - to chlap snáší.

R:

Malá píseň do tmy

Bb F Bb F C Ami Dmi Emi Ami Dmi G
1. Malá píseň do tmy vždycky přijde vhod mi, šetřím proud,
Bb F Bb F C Ami Dmi Emi G
píseň světloplachá škodu nenapáchá,
Bb/D G
člověk žasne, když se zhasne.

2. Malá píseň do tmy dělá doprovod mi, když jsem sám,
píseň, co se stydí v přítomnosti lidí,
ta je tichá, nespíchá.

Dmi Emi Ami
R: Chceš-li si na něco pořádně posvítit, zhasni si,
Dmi Emi Ami G
chceš-li se něčeho opravdu nasytit, nejez,
Dmi Emi Ami F
chceš-li své běžící myšlenky zachytit, sedni si,
Ami Dmi7 G
chce to svůj čas, vážně, chce to svůj čas.

Rec: V této chvíli nevidím na ručičky hodinek,
když si zhasnete, taky na ně nevidíte, to není marný,
v této chvíli nevidím na kalendář na zdi,
když si zhasnete, taky na něj nevidíte, to není marný,
v této chvíli nevidím ani sám sebe,
když si zhasnete, taky se nevidíte, to není marný,
k tomu všemu, ovšem nejenom k tomu,
se tedy hodí malá píseň do tmy.

R:

3. Každý, kdo si svítí, je zapojen v síti jako já,
kdyby stroje škytly, bude tma jak v pytli,
člověk zírá: černá díra.

4. Pro případy nouze nehledejme dlouze světla zdroj,
mějme v každé době trochu světla v sobě,
aspoň škvírku, aspoň sirku ...

Mám dny

1. Mám dny, kdy vypadám skvěle,
a dny, kdy vypadám strašně,
však mám-li bejt upřímnej, musím říct,
že převažujou - no, značně.
2. Mám dny, kdy jsem velmi vtipný,
a dny, kdy jsem velmi trapný,
však mám-li bejt upřímnej, musím říct,
že převažujou ty špatný.
- R: V písni se zpívá, že život je náhoda,
a já si říkám: ty vole,
jak je to možný, že dva dny jseš nahoře
a potom tři tejdny dole?
3. Mám dny, kdy jsem velmi bystrý,
a dny, kdy jsem velmi tupý,
však mám-li bejt upřímnej, musím říct:
ty druhý se mi ňák kupí.
- R: V písni se zpívá, že chvíli je sluníčko
a chvíli že zase prší,
tak nevím, proč musím furt chodit v gumáku,
a všichni kolem jsou suší.
4. Mám dny, kdy jsem velmi svěží,
a dny, kdy jsem velmi tuhý,
však mám-li bejt upřímnej, musím říct,
že převažujou ty druhý.

Masky

1. Vítejte, vítejte na plese masek,
ještě víc líčidla, ještě víc tužky,
vítejte, vítejte na plese masek,
dneska se rozdávají čestný stužky.
Vítejte, vítejte na plese masek,
ještě lesk na rty a flitry ať září,
vítejte, vítejte na plese masek,
sem nikdo nechodí s původní tváří.
- R: /: Já jsem úsměv - já jsem pláč :/ (3x)
a co ty jsi zač?
/: Já jsem trouba - já jsem rváč :/ (3x)
a co ty jsi zač?
2. Vítejte, vítejte na plese masek,
probíhá denně od časného rána,
vítejte, vítejte na plese masek,
iniciativa bude vítána.
Vítejte, vítejte na plese masek,
za malé vstupné si do nosu dáte,
vítejte, vítejte na plese masek,
nedělejte se, že žádnou nemáte.
- R: /: Já jsem úsměv - já jsem pláč :/ (3x)
a co ty jsi zač?
/: Já jsem zákon - já jsem štváč :/ (3x)
a co ty jsi zač?

Nikdo to nebere

Emi7 A ...

1. Ještě se svítí a ještě teče voda,
kdo odpoví ti a kdo ti ruku podá,
Ještě se vaří a zdá se, že nám chutná,
/: volaná srdce jsou dočasně nedostupná. :/
2. A kamna hřejí, hlas mluví do éteru,
ta slova znějí jak rány z revolveru,
lékařská pomoc nicméně není nutná,
/: volaná srdce jsou dočasně nedostupná. :/

- R: **Emi7 A Emi7 A**
Zvoní to, vyzvání
a běda, nikdo to nebere,
nikdo se nehlásí, nikdo to nezvedá,
nikdo to nezvedá.
3. Sníh poletuje, ta zima konce nemá
a králům ujel přímý spoj do Betléma
a podle všeho je jim to zřejmě putna,
/: volaná srdce jsou dočasně nedostupná. :/
- R:
4. Zisky i dluhy píšeme do análů,
jeden jak druhý toužíme po signálu
a když pak přijde, odpověď je tak smutná:
/: volaná srdce jsou dočasně nedostupná. :/

O filmových milovnících

- *: **Ami E C**
Milé dívky, milé dámy, milé ženy,
D9 Fmaj7 E Ami
mějte dveře dneska tuze dobře uzamčeny.
E Ami
Lépe nevycházet z bytu.
Fmaj7 E Ami
Zamkněte si pěkně svůj dům,
Fmaj7 E Ami
cítíte to zvláštní fluidum?
F E7 A6
Blíží se k vám zloděj citů.
1. **Hmi E Hmi E**
Zdá se, že patří vám, je těžké odolat,
F#mi C#7 F#mi F#
když řekne: Jsem tak sám, když řekne: Mám tě rád,
srdce vám roztrhá, rozlomí na půlky,
když řekne: I love you, pod tím jdou titulky.
- R: **F#7 Hmi F# Hmi A4sus**
: Řekne vám Sweetheart, baby, honey,
A6 A4sus A6
anebo Lásko, když je to dabovaný. :
2. V očích má sladký hřích a celou spoutá tě,
říká: Ich liebe dich, říká: Ja kocham cie,
vlk v rouše beránčím, co snídá Karkulky,
a říká: I love you, pod tím jdou titulky.
- R:
- A6 A4sus A6 A4sus**
+ anebo Drahá, když je to dabovaný
anebo Něžná, když je to dabovaný
anebo Sladká, když je to dabovaný
anebo Nebeská, když je to dabovaný...

O balónu

1. **E H A E**
Jsou věci, který člověk nepochopí,
C#mi F#mi7 H
tak třeba například ty rádiové vlny,
E H A E
ve vzduchu po nich není ani stopy,
C#mi F#mi7 H
a přitom všude kolem je to vlastně plný,
F#mi7 H
anebo balón: přece když to lítá,
F#mi7 H
člověk by uvnitř čekal nějaký zařízení,
E H A E
řekněme vrtuli, co by tam byla skrytá,
C#mi F#mi7 H
jenže v tý kouli nic, ale lautr nic není.

- A6 F#mi C#mi F#mi**
R: A přitom vzhůru, nese tě to vzhůru,
E6
nedá se to nahmatat ani změřit,
A6 F#mi C#mi F#mi
vzhůru, nese tě to vzhůru,
E6
nezbývá nic jiného, nežli věřit,
E H A E
že když odhodíš všechny pytle s pískem
H A E
a nažhaviš všechny hořáky,
A6 F#mi C#mi F#mi E6
[: vzhůru, že poletíš vzhůru, až nad mraky. :]

2. A tak má každý balón svoji duši,
duši neviditelnou, co ho nese vzhůru,
dál mi to rozebírat nepřisluší,
na to jsou odborníci nahoře na kůru,
a když má duši balón, mám ji taky,
a ta mi poskytuje jedinečnou šanci,
že kdybych odhodil ty saky-paky,
tak bych se vznášet moh' se stejnou elegancí.

- R: Vzhůru, nese tě to vzhůru,
nedá se to nahmatat ani změřit,
vzhůru, nese tě to vzhůru,
nezbývá nic jiného, nežli věřit,
že když odhodíš všechna závaží
a nažhaviš srdce hořáky,
[: vzhůru, že poletíš vzhůru, až nad mraky. :]

O zlaté rybce

1. ^{D9} Jdu takhle po nábřeží a venku zrovna svítá,
^{D9} a to je realita, a to je realita,
^C slunce se zvolna škrábe na věž svatého Víta,
^{D9} a to je realita, a to je realita,
^F vidím, jak u Vltavy nákej chlap ryby chytá,
^D najednou zlatá rybka se na udici zmitá,
a to je realita, a to je realita.
- R: ^G Nadlábnout se dosyta, či věřit rybce,
^G kam až jde realita, a kde je fik-, fik-,
^D je lepší vzhůru lítat, či jít po šipce,
^G kam až jde realita, a kde je fik-, fik-, fikce? ^{C A D9}
2. Teď je tu situace velice zapeklitá,
a to je realita, a to je realita,
víme, že zlatá rybka jakási přání skýtá,
a to je realita, a to je realita,
jenomže co je doma, jenom to se počítá,
tak jedna rána nožem, a přání jsou zabitá,
a to je realita, a to je realita.
- R:
3. Jenže takových rybek už měl ten chlápek v hrsti,
a všechny slibovaly, a všechny slibovaly,
a když se obměkčit dal a do vody je pustil,
i s přáním uplavaly, i s přáním uplavaly,
česká ryba je kluzká a šupinami krytá,
ta ti něco nakecá a člověk se nachytá,
a to je realita, a to je realita.
- R: Nadlábnout se dosyta, či věřit rybce,
kam až jde realita, a kde je fik-, fik-,
je lepší vzhůru lítat, či jít po šipce,
kam až jde realita, a kde je fik-, fik-,
^{Ami7 D} fik-, ^{Ami7 D} fik-, ^{Ami7 D} fik-, ^{Ami7 D} fik-,
fik-, fik-, fik-, fik-, fik-, fik-?

Praha 1581

1. [: Vlečky šustí o paty, výstřihy dost hambatý,
^F pánové zvou k tanci, :] ^{G C}
[: znělka Zlaté uličky, hmoždíře a paličky,
^F Praha v renesanci. :] ^{G C Fmaj7 C Fmaj7}
- R: Tak zavři si oči a poslouchej vzpomínky - zvoní, zvoní,
^C u letohrádku královny Aninky ^{Fmaj7}
^C bude ti šeptat do rána ^{Fmaj7}
^C zpívající fontána. ^{C/Bb F/A F}
2. [: Na Hradě zní podkovy, šlechta jede na lovy,
v Libni prý jsou kanci, :]
[: pocity má neblahé mistr Tycho de Brahe,
Praha v renesanci. :]
- R:
3. [: Schwarzenberg si počítá, co budou stát sgrafita,
verbují se branci, :]
[: na toho, kdo zazlobí, má Mydlář své nádobí,
Praha v renesanci. :]
- R: + zpívající fontána ...

Repetice

R: Tak jsem viděl tu tvou novou, moc jsi nepřeháněl,
takovouhle holku snovou by jsi těžko sháněl,
už se těším, až se my tři společně setkáme,
nemusíš nás představovat, my se totiž známe.

1. Tvoje nová milá se moc nezměnila, ve vlasech má stejný spony,
v hlavě velitelský sklony,
stejný krok a stejná gesta, stejnou jiskru temnou, jó,
[: [: stejně jako, stejně jako když chodila se mnou. :] :]

R:
2. Tvoje nová milá se moc nezměnila, roztomile špulí rtíky,
ostrá jako čepel dýky,
stejně drží cigaretu rukou neposednou, jó,
[: [: stejně jako, stejně jako když chodila se mnou. :] :]

Senecte pomoz

1. Senecte pomoz, má tchýně,
otekla celá po bílém víně
a po červeném jí nebylo lépe,
Senecte pomoz - dnes se oklepe!

R: No ty jsi prorok bez klamu a falší,
ty jsi ten pravý - kdo je tam další?

2. Senecte pomoz, můj strýček,
sype si písek do očních víček,
jakmile mrkne, ono to šustí,
Senecte pomoz, dnes ho to pustí.

R:
3. Senecte pomoz, mám bratra,
píchl se dřívkem do měkkého patra
a z rány vylez tesařík dravý
a čtyři larvy - dnes bude zdravý.

R:
4. Ach jen mi vyndej z břicha tu dýku,
mám jedenáct vředů na dvanácterníku
a další se tam už sotva vejde,
Senecte pomoz - dnes tě to přejde.

R:
+ kdo je tam další, kdo je tam další...

Sklerotická

1. Povahu mám normální až na jednu věc:
já si nevzpomínám, zapomínám, nevzpomínám,
paměť slouží na pár dní, a pak: spadla klec,
já si nevzpomínám, zapomínám, nevzpomínám.
- C D F G**
Ami Emi F C Dmi G C
D F G
Ami Emi F C Dmi G C
- R: **Ami Gmi**
Příště si udělám uzel na kapesníku,
D# Bb F
zabráním tak úniku informací z hlavy,
Ami Gmi
příště si udělám uzel na své paměti,
D# Bb F
zůstanou tak v zajetí aktuální zprávy.
2. Prostřednictvím uzlíků budu vědět víc,
já si nevzpomínám, zapomínám, nevzpomínám,
pak budu mít v malíku, co jsem to chtěl říct,
já si nevzpomínám, zapomínám, nevzpomínám.
- R:
3. Zda jsem řádně očkovan proti tetanu,
to si nevzpomínám, zapomínám, nevzpomínám,
snad to dohromady dám, až ho dostanu,
teď si nevzpomínám, zapomínám, nevzpomínám.
- R:
- 4.=2.

Slávy dcera

Bratři Ebenové / Jan Kollár

1. Aj, zde leží zem ta před okem mým slzy ronícím,
někdy kolébka, nyní národu mého rakev,
stůj, noho, posvátná místa jsou, kamkoli kráčíš,
k obloze, Tatry synu, vznes se, vyvýše pohled.
- Dmi Ami Dmi Ami**
Dmi Ami C
Dmi Ami Dmi Ami
Dmi Ami C Dmi
- R: **E F D# C F E F D# C F**
Ú, Kolláre, ú, ú, Kolláre, ú.
2. Horší nežli divé války, hromu, ohně divější
zaslepenec, na své když zlobu plémě kydá,
ó, věkové dávní, jako noc vůkol mne ležící,
ó, krajino všeliké slávy i hanby plná!
- R:
3. Od Labe zrádného k rovinám až Visly nevěrné,
od Dunaje k hltavým Baltu celého pěnám
krásnohlasý zmužilých Slovanů kde se někdy ozýval
aj oněměl již, byv k ourazu zášti, jazyk,
a kdo se loupeže té volající vzhůru dopustil,
kdo zhanobil v jednom národu lidstvo celé?
- R:
4. Zardi se, závistná Teutonie, sousedo Slávy,
tvé vin těchto počet spáchaly někdy ruky,
[: sám svobody kdo hoden, svobodu zná vážiti každou,
ten, kdo do pout jímá otroky, sám je otrok. :]
- R: 3x ...

Sprostý chlap

- A7** **E7**
1. A já jsem sprostý chlap a mám jen jednu třídu,
A7 **E7**
zato mám ostrý dráp a jsem dost blízko lidu
H7
a když se namažu, tak lezu jako krab,
E7
vždyť já jsem sprostý chlap a já vám ukážu!
2. Já prachy mám a dům a všechno říkám rovnou,
když mluvím k mužikům, tak klidně řeknu - hovno!
vždyť já jsem jeden z nich, já držím krok i v pití,
a sprostý lid to cítí, tak bacha na čenich!
3. A já jsem sprostý chlap od venkovského krbu,
a když mě chytí svrab, no tak se teda drbu.
Mně sláma čouhá z bot a nestrpím námitky,
to já tahám za nitky, dnes čehý, zítra hot.

Tichá domácnost

- Hmi7** **E** **D/E**
1. Není doma vždycky všechno tak,
Amaj7 **Dmaj7**
jak by si člověk představoval,
Hmi7 **E** **D/E**
někdy to jde právě naopak,
Amaj7 **Dmaj7**
s tím bych vás nerad unavoval,
Hmi7 **C#mi** **F#mi** **C#mi**
u nás se nekřičí, u nás se nespílá,
Hmi7 **E**
u nás je zvláštní idyla.
- A** **D** **E** **Dmaj7** **A/C#** **D**
R: Tichá, tichá, naše domácnost je tichá, tichá
E **D** **A**
a s konverzací nikdo nespíchá,
D **E** **Dmaj7** **A/C#** **D**
tichá, naše domácnost je tichá, tichá,
E **D** **C#mi** **F#mi**
jen vodovodní kohout tiše vzdychá, tichá,
G **D** **G** **D** **A**
je pozdě honit bycha.
2. Není doma vždycky všechno tak,
jak by to žena měla v plánu,
celý večer čekáte, a pak:
on přijde o půl páté k ránu,
u nás se nekřičí, u nás se nespílá,
u nás je zvláštní idyla.
- R:
3.=1.+2.
R:

Stýskání

- G C Dmi Ami**
1. Stýská se mi, černovlásko,
Emi Ami F G
po loučení, kdy jsi se mi
Emi Ami F Bb
na rameni vyplakala,
G Dmi7 G
černovlásko.
2. Stýská se mi, černovlásko,
po toužení, kdy jsi se mi
něžně smála, rozespalá,
černovlásko.
- Ami F C G**
R: Stýská - šest písmen místo tvé lásky,
Dmi Emi Ami Emi
stýská - pláčou dlouhé samohlásky,
Ami F C G
stýská - zůstala jsi mi pod víčky,
Ami Fmaj7
dohořel knot svíčky, uschly tvé slzičky
Dmi7 G
a dveří skřípání nese mi stýskání.
3. Stýská se mi, černovlásko,
rád jsem stonal ve tvém klíně,
podleh' tobě i angíně, černovlásko.
4. Stýská se mi, černovlásko,
po snídání v deset ráno,
proč máme dnes vyprodáno, černovlásko?
- R:
5. Stýská se mi, černovlásko,
po tvé rtěnce perleťové,
na ústa mě už neklove, černovlásko.
6. Stýská se mi, černovlásko,
smutný je čas účtování,
inventura milování, černovlásko.
- R:
- G C Dmi Ami Emi Ami F**
*: Stýská se mi, hm, stýská se mi, hm,
C Dmi Ami Emi Ami F
stýská se mi, hm, stýská se mi, hm ...

Trampská

- Dmi**
1. Mlhavým ránem bosi jdou, kanady vržou na nohou
G Dmi
a dálka tolik vzdálená je blízká,
město jsi nechal za zády, zajíci dělaj' rošády
G Dmi
a v křoví někdo tiše Vlajku píská,
G
najednou připadáš si ňák příma, svobodnej, a tak,
Dmi G Dmi
tak ňák, tak ňák, ňák tak.
- F**
R: Pojd' dál, s náma se nenudíš, pojd' dál, ráno se probudíš,
Dmi
a vedle sebe máš o šišku víc,
F
pojd' dál, pod sebou pevnou zem, pojd' dál, a Číro s Melounem
G Dmi
a Mky, Miky, Vrt, a dál už nic, dál už nic.
2. Mlhavý ráno za tratí, u cesty roste kapratí,
sbalíš si deku, spacák, celtu, pytel,
a kdyby nákej úředník začal ti říkat, co a jak,
sbalíš si deku, spacák, celtu, pytel,
důležitý je to, co jseš, odkud jsi přišel a kam jdeš,
co jseš, kam jdeš, co jseš.
- R:

U vody

1. ^A Žabky na vodě ^F malý ^{Bb} kamínek ^G větší ^E kružnice ^A tvoří,
^C dokud ^{Emi} rychlost ^E má, ^A tak se ^F odráží, ^{Bb} v tom ^G to ^E spočívá,
^A ten, ^F kdo ^{Emi} hladině ^E její ^A božský ^{Bb} klid ^G svými ^E dotyky ^A boří,
^C nesmí ^{Emi} divit ^E se, ^A že ^F vždy ^{Bb} nakonec ^G na ^E dně ^A končívá.

R: ^A Vlnky se ^G houpou, ^A lidi se ^G koupou, ^A záda se ^A loupou,
tu ^G píseň ^D hloupou, ^A na ^A nápad ^G skoupou, ^D zaháním ^G z ^D hlavy,
^G slunce ^F mi ^C z ^G mozku ^F vyrábí ^C trosku ^F svým ^C věčným ^F žářem,
^G úroveň ^F rýmů ^C je ^G na ^F minimu, ^C fuj, ^F to ^C jsou ^F hice,
^A vlnky se ^G houpou, ^A lidi se ^G koupou,
^A záda se ^G loupou, ^A deky se ^G šoupou.

2. Žabky na suchu leží nevinně, natřené vrstvou mléka,
agresivní pud zdá se tady být skoro nulový,
nestydatý muž, který pohledem žabku na suchu svléká,
nesmí divit se, když ho nakonec sama uloví.

R:

3. Žabky na noze, s žabkou na suchu žabky na vodě tvořím
mezitím, co jí filosofii žabek vykládám,
žabka nechápe, co to povídám, ví však, že se jí dvořím,
v tom se nemýlí, takže soukolí opět zapadá.

R:

*: ^A Lidi se ^G houpou, ^A deky se ^G loupou,
^A záda se ^G šoupou, ^A vlnky se ^G koupou ...

V limitu

1. ^E Já ^A píseň ^E napsal ^A jsem ^{Hmi} o ^G palčivosti ^A touhy,
^{Hmi} řekli ^G mi: ^A je ^H to ^A dobrý, ^H ale ^A je ^H to ^A dlouhý,
^E tak ^A jinou ^E napsal ^A jsem, ^A že ^A život ^A je ^A sen ^A pouhý,
^{Hmi} řekli ^G mi: ^A je ^H to ^A dobrý, ^H ale ^A je ^H to ^A dlouhý,
^{G(E)} tak ^{D(A)} pak ^{C(E)} jsem ^{G(A)} napsal, ^G že ^A se ^H k ^A přírodě ^H chci ^H vrátit,
^{Hmi} řekli ^G mi: ^A je ^H to ^A dobrý, ^H ale ^A chce ^H to ^H zkrátit.

R: ^G Zkrátit, ^D vyhodit ^A sloku, ^G zkrátit, ^D proboha, ^A kterou,
^G zkrátit, ^D s ^A rozkoší ^A v ^A oku, ^G zkrátit, ^D už ^A tužku ^A berou - ^A no ^A to ^A ne!

2. Tak píšu jinou, a nemám ani boty zutý,
bude to blbý, ale vejde se to do minuty,
tak píšu jinou, že z lásky jsem jak pomínutý,
bude to blbý, ale vejde se to do minuty,
tak píšu jinou, a není to moc napadnutý,
bude to blbý, ale vejde se to do mi- píp-píp ...

Vidíš vidíš

(orig. F + kapo I.)

/: Emi Dmi Ami D E4sus :/

- E D A D E4sus**
1. Vidíš, vidíš, zase jsi nic nepochopil,
E D A D E4sus
vidíš, vidíš, vypadla ti kytky z klopky.
F#mi D
Velikánské nic svíráš pevně v hrsti,
F#mi D Hmi
když už pohladíš, tak jen proti srsti,
E D A D E4sus
vidíš, vidíš, jak jen můžeš být tak hloupý?

/: Emi Dmi Ami D E4sus :/

2. Vidíš, vidíš, zase jsi nic nepochopil,
vidíš, vidíš, kolikrát ses takhle topil?
Co máš za sebou - jen potoky slzí,
zemi spálenou, tebe to nemrzí?
Vidíš, vidíš, jak jen můžeš být tak hloupý?
3. Vidíš, vidíš, zase jsi nic nepochopil,
vidíš, vidíš, neklepal jsi a hned vstoupil.
Co jsi jednou řek, sotva vezmeš zpátky,
srdce na zámeček, sbohem mezi řádky,
vidíš, vidíš, jak jen můžeš být tak hloupý?

/: Emi Dmi Ami D E4sus :/

Voda se neutopí

- Dmi G C C/H F G**
1. Napsal jsem ti písničku, abys už neplakala,
Dmi G C C/H F G
napsal jsem ti písničku, abys byla veselá,
F Dmi7 C G Dmi7 C G Bb F C G Dmi7 G
kdyby jsi se pousmála, to by jsi mě potěšila.

C D G Ami Fmaj7 G
R: Vždyť víš, že voda se neutopí, plamínek nespálí,
C D G Ami Fmaj7 G
lávky jdou přes příkopy, proč bychom se báli,
Ami Emi Gmi F
vítr se nezadusí, dálka se nevzdálí,
F6 C
jsem vždycky tam, kde ty jsi,
Fmaj7 C
[: proč bychom se báli? :]

2. Napsal jsem ti písničku, aby sis byla jistá,
napsal jsem ti písničku, že jsi moje jediná,
kdyby jsi se pousmála, to by jsi mě potěšila.

R:

R: Voda se neutopí, plamínek nespálí,
lávky jdou přes příkopy, proč bychom se báli,
vítr se nezadusí, dálka se nevzdálí,
jsem vždycky tam, kde ty jsi,
Fmaj7 C
[: proč bychom se báli, :] proč bychom se báli?

Za malou chvíli

1. Pojdte si povídat, beze slov povídat
tak, aby nikdo kromě nás neměl zdání,
že si lze povídat, beze slov povídat,
že jsou to rozhovory bez povídání.
- R: Jen tak mi v myšlenkách pošli pár vět,
za malou chvíli máš tu odpověď,
pojdte si povídat, beze slov povídat,
jen přivřít oči a nic víc, co vám brání?
2. Pojdte si posílat, dopisy posílat,
dopisy bez obálek, bez adresátů,
pojdte si posílat, dopisy posílat,
kolik je lidí, tolik je cizích států.
- R: Jen tak mi v myšlenkách pošli pár vět,
za malou chvíli máš tu odpověď,
pojdte si posílat, dopisy posílat,
kolik je lidí, tolik je cizích států.
- R: Jen tak mi v myšlenkách pošli pár vět,
za malou chvíli máš tu odpověď,
pojdte si posílat, dopisy posílat,
adresu není třeba psát - ty tam, já tu ...